

Stóra hittið hövdu teir í áttatiárunum, men Fate gevur framvegis tónleik út

Dagfinn og Fate við nýggjari fløgu

SANGARIN ÚR FUNNINGSFIRÐI HEVUR AFTUR VERIÐ Í STUDIO VIÐ ROCKBÓLKINUM FATE

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@socialurin.fo

Dagfinn Joensen og hinir í rockbólkinum Fate hava aftur verið í studio, og um ein góðan mánað geva teir nýggja fløgu út.

Fate er danskur rockbólkur, sum gav fleiri plátur út í 1980'unum og sum hittaði við sanginum Lovers. Bólkurin hevði steðg í meira enn 10 ár frá 1993, men síðani 2004 hava teir aftur verið virknir við bæði framfærslum og útgávum. Seinastu árin hevur Dagfinn Joensen úr Funningsfirði verið sangari í bólkinum, og hann hevur verið við á

einari útgávu hjá bólkinum.

Fate hevur í summar gjørt upptøkur til nýggja fløgu, og upptøkurnar eru nú lidnar. Jacob Hansen, sum er virður framleiðari av rocktónleiki, hevur tikið upp og ljóðblandað.

Stórtírvist

12 sangir eru á útgávuni If Not For The Devil, sum kemur út 22. november. Útgávuveitsla verður á staðnum High Voltage í Keypmannahavn sama kvöld.

– Tónleikurin er í sama stili sum undanfarna fløga, men eg vil siga, at hesaferð virkar tað meira sum ein heilstoypt fløga hjá einum samanspældum bólki. Tá ið vit góvu

seinastu fløguna út, vóru fleiri sangir skrivaðir, áðrenn eg var komin upp í bólkin, og gittarspælarin kom upp í beint áðrenn, vit fóru í studio, sigur Dagfinn Joensen.

– Hesaferð hevur gittarspælarin Torben Enevoldsen verið meira við í sangskrivningini, og tað hoyrist aftur. Sangirnir hava eitt harðari gittarljóð, teir eru ikki so daprir sum summir á undanfarnu fløgu, og tað er meira variatión í tempo.

Dagfinn Joensen, sum arbeiddir og spælir tónleik í Danmark, hevur verið sangari í Fate seinastu fýra árin, og hann sigur seg stórtírvast í bólkinum.

KLUMMAN

Simona Weihe

Ítøkiligur dreymur

Fleiri føroyingar flugu fyri tveimum vikum síðan til Keypmannahavnar at uppliva tónleikatiltakið Míttland, har føroyskir bólkar og einstaklingar framførdu.

Tú kanst siga um fleiri av teimum, at teir eru egnir og burturúr, tí rødd, orð, lag og framfærsla, alt er serstakt og gongur upp í eina hægri eind. Teir hava »tað«, sum heimsstjurnurnar hava. Tá tú hoyrir tey so hugsar ella spyrst tú ikki, hvør man hasin vera, ella hvør er hon? Nei, tað ER Kári P, tað ER Stanley, tað ER Lena, tað ER MC, tað ER Teitur, tað ER Hanus, ella tað ER Týr. Nøkur av hesum vóru at hoyra á Amager Strand.

Tað hevði verið gott, um meira hevði verið at hoyrt til tey her á landi. Gaman í hefur onkur teirra konsertir av og á ymsa staðni í landinum. Men hugsar tær, um tú eitt vanligt gerandiskvöld í Havn uttan nakað hóvasták kundi farið og lurtað eftir einari av føroysku stjórnum!

Tú hoyrir ofta fólk siga, at føroyingar duga so væl at syngja! Hetta er bara ein pástandur. Kanska er bland komið í at dáma og at duga. At dáma at syngja ger teg ikki til nakra Lenu Anderssen, ei heldur verður tú nakar Pál Joensen, tí tær dámar at svimja! Tú verður heldur ongin William Heinesen, bara tí tær dámar at skriva klummur. Men leikfólki hava vit so avgjørt brúk fyri, tí tað er har alt byrjar.

Men í hvussu so er so elska vit at syngja. Vit syngja allastaðni: í brúðleypum, føðingardøgum og til øll onnur hugsandi høvi. Og ikki at gloyma møtini. Á andaliga økinum hava vit átt og eiga úrmælingar, sum í áratiggi hava gingið undan og brotið upp úr nýggjum við sangum og útgávum í serflokki.

Úr hesi sangglaðu fjøld av oyggjabúgvum hevja seg so talentini. Tey, sum saman við hinum heimsstjórnum megna at vekja tónleikaansin og sansin hjá teimum tónadeyvum og geva okkum bæði undirhald og nakað at hugsa um. Og alsk til tónleik. Tónleik at krydda gerandisdagin við og at brúka bæði í gleði og sorg.

Aftur til umrødda gerandiskvöld. At hugsa sær at kunna farið á konsert eina ferð um mánaðin. Har allur ófriður, møsn og falskir tónar eru skrædlað burtur.

Jú, tú kanst altíð droyma og ynskja. Men eg haldi hetta er ikki eitt heilt ótøkligt ynski.

So segði hann...

– Ein millión í einari verkætlan uppá eina milliard, eg sá tað sum piparnøtur, men tað er prinsippið, sum tú sigur.

Kaj Leo Holm Johannesen í sjónvarpssendingini
»Kosta hvat tað kosta vil«

